

Sygn. akt (...)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Sereda

Protokolant: Ewa Szczepańska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Otwocku – Marty Sasuły

po rozpoznaniu w dniach 14 lutego 2019 roku i 21 marca 2019 roku

sprawy M. R., s. K. i G. zd. W., ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że: I. w dniu 18 listopada 2014 roku w R. województwo (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził M. S. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na kwotę 3.000 złotych w ten sposób, że za pośrednictwem portalu G. sprzedał wymienionemu 30 sztuk świerków, których po otrzymaniu należności nie przesłał pokrzywdzonemu, wprowadzając tym samym go w błąd co do faktu posiadania oferowanego do sprzedaży towaru oraz w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków transakcji, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

II. w dniu 20 listopada 2014 roku w miejscowości O. województwo (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził P. N. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na kwotę 3440 złotych w ten sposób, że sprzedał wymienionemu drzewka w postaci 100 sztuk jodły kaukaskiej, 100 sztuk świerka pospolitego i 100 sztuk świerka srebrnego, których po otrzymaniu należności nie przesłał pokrzywdzonemu, wprowadzając tym samym go w błąd co do faktu posiadania oferowanego do sprzedaży towaru oraz w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków transakcji, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

orzeka:

1. oskarżonego M. R. uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt. I i II, przy czym ustala, że czyny te stanowią ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk skazuje go, zaś na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 46 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody w całości poprzez zapłatę:

- na rzecz pokrzywdzonego M. S. (2) kwoty 3.000 zł. (trzy tysiące złotych),

- na rzecz pokrzywdzonego P. N. kwoty 3.440 zł. (trzy tysiące czterysta czterdzieści złotych);

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. K. wynagrodzenie w kwocie 619,92 zł. (sześćset dziewiętnaście złotych 92/100) w tym 23 % podatku VAT w kwocie 115,92 zł. (sto piętnaście złotych 92/100) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego pomocy prawnej udzielonej z urzędu;

4. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od kosztów sądowych obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Sygn. akt (...)

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 21 marca 2019 roku

Na podstawie art. 424 § 3 kpk Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz zawartych w nim rozstrzygnięć.

M. R. w przedmiotowej sprawie został oskarżony o dwa przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Przestępstwo z art. 286 § 1 kk. ma miejsce wtedy, gdy sprawca w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub wyzyskania niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Jest to przestępstwo powszechne. Strona podmiotowa tego przestępstwa ograniczona jest do zamiaru bezpośredniego, obejmującego zarówno cel - jakim jest osiągnięcie korzyści majątkowej – jak i sposób działania sprawcy. Oznacza to, że sprawca nie tylko musi chcieć osiągnąć korzyść majątkową, lecz musi także chcieć w tym celu użyć określonego sposobu działania lub zaniechania. Jednym ze sposobów doprowadzenia innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem jest wprowadzenie w błąd, polegające na tym, że sprawca swoimi podstępными zabiegami doprowadza inną osobę do mylnego wyobrażenia o rzeczywistym stanie rzeczy. Przestępstwo z art. 286 § 1 kk. jest przestępstwem materialnym, którego skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem.

Z kolei popełnienie przestępstwa w warunkach recydywy określonych w art. 64 § 1 kk. ma miejsce wtedy, gdy sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do tego, za które był już skazany. Zgodnie z definicją ustawową zawartą w art. 115 § 3 kk przestępstwami podobnymi są m. in. przestępstwa należące do tego samego rodzaju, a zatem przestępstwa przeciwko mieniu są przestępstwami podobnymi.

Oskarżony M. R. w dniu 18 listopada 2014 roku w R., województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził M. S. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na kwotę 3.000 złotych w ten sposób, że za pośrednictwem portalu G. sprzedał wyżej wymienionemu 30 sztuk świerków, których po otrzymaniu należności nie przesłał pokrzywdzonemu, wprowadzając go tym samym w błąd co do faktu posiadania oferowanego do sprzedaży towaru oraz co do zamiaru wywiązania się z warunków transakcji.

Ponadto w dniu 20 listopada 2014 roku w miejscowości O., województwa (...), oskarżony M. R. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził P. N. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na kwotę 3440 złotych w ten sposób, że sprzedał wyżej wymienionemu drzewka w postaci 100 sztuk jodły kaukaskiej, 100 sztuk świerka pospolitego i 100 sztuk świerka srebrnego, których po otrzymaniu należności nie przesłał pokrzywdzonemu, wprowadzając go tym samym w błąd co do faktu posiadania oferowanego do sprzedaży towaru oraz co do zamiaru wywiązania się z warunków transakcji.

Pomimo wpłaty przez pokrzywdzonych w/w kwot oskarżony nie dostarczył im zamówionych przez nich drzewek, gdyż w rzeczywistości w ogóle ich nie posiadał i nie zamierzał ich dostarczyć pokrzywdzonym, a zatem już w momencie zamawiania drzewek przez pokrzywdzonych oskarżony wprowadził ich w błąd co do faktu ich posiadania i zamiaru ich dostarczenia.

Oskarżony popełnił obydwie w/w czyny działając umyślnie w zamiarze bezpośrednim, jego celem było osiągnięcie korzyści majątkowej i korzyść taką rzeczywiście osiągnął.

Poza tym oskarżony M. R. dopuścił się powyższych czynów w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 k.k. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Limanowej z dnia 26 stycznia 2007 roku, sygn. akt (...) oskarżony został skazany za czyn z art. 286 § 1 k.k. m. in. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Otwocku sygn. akt (...) zarządzono wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego powyższym wyrokiem kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą oskarżony odbył w całości w okresie od 31 marca 2010 roku do 30 września 2010 roku, a w dniach 18 listopada 2014 roku i 20 listopada 2014 roku, a zatem w ciągu 5 lat po odbyciu tej kary popełnił przedmiotowe przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. czyli umyślne przestępstwa podobne do tego, za które był już skazany.

W powyższej sytuacji w/w czyny oskarżonego M. R. wyczerpują wszystkie znamiona przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Mając powyższe na uwadze i uwzględniając wniosek oskarżonego o wydanie wyroku skazującego w trybie art. 387 § 1 k.p.k. Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia obu zarzucanych mu czynów z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., przy czym ustalił, że stanowią one ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym w czasie popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu czynów) i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając oskarżonemu karę i orzekając o innych konsekwencjach prawnych czynów przypisanych oskarżonemu, Sąd zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 4 § 1 k.k. zastosował przepisy Kodeksu karnego obowiązujące w czasie popełnienia przestępstw przez oskarżonego, bowiem były one dla oskarżonego względniejsze, niż przepisy Kodeksu karnego obowiązujące w czasie orzekania.

Zgodnie z art. 91 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym w czasie popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu czynów), jeżeli sprawca popełnia w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę na podstawie przepisu, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

W przedmiotowej sprawie zaistniały wskazane w w/w przepisie przesłanki uzasadniające przyjęcie, iż zarzucane oskarżonemu czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. stanowią ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k.

Wymierzając oskarżonemu karę za przypisany mu ciąg przestępstw Sąd kierował się zasadami wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. i uwzględnił całokształt okoliczności, zarówno łagodzących jak i obciążających mających wpływ na wymiar kary.

Okolicznością obciążającą, którą Sąd wziął pod uwagę przy wymiarze oskarżonemu kary 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności jest przede wszystkim to, iż popełnione przez oskarżonego przestępstwa cechuje wysoki stopień społecznej szkodliwości ze względu na postać zamiaru, jaki towarzyszył oskarżonemu – zamiar bezpośredni, jak też ze względu na rodzaj i charakter naruszonego dobra, jakim w tym przypadku jest cudze mienie. Okolicznością obciążającą, którą Sąd uwzględnił przy wymiarze kary oskarżonemu jest także fakt, że oskarżony był dotychczas wielokrotnie karany, głównie za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., a przestępstw będących przedmiotem niniejszego postępowania dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 k.k.

Wśród okoliczności łagodzących, które Sąd wziął pod uwagę przy wymiarze kary oskarżonemu wymienić należy z kolei stosunkowo niewielką wartość szkody wyrządzonej popełnionymi przez oskarżonego przestępstwami, a także fakt, że oskarżony przyznał się do ich popełnienia.

Bilans wszystkich powyższych okoliczności wskazuje na to, że jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności będzie w stanie odnieść swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze wobec oskarżonego i spełnić swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa ze względu na prewencję ogólną. Ponadto tylko taka kara będzie adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez oskarżonego i będzie czyniła zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. S. (2) kwoty 3.000 złotych, zaś na rzecz pokrzywdzonego P. N. kwoty 3.440 zł.

Jednocześnie Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. wynagrodzenie w kwocie 619,92 złote, w tym 23 % podatku VAT w kwocie 115,92 złote, tytułem nie opłaconej przez oskarżonego pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Wartość tej kwoty została obliczona zgodnie z przepisami Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 03 października 2016 roku (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714 z późn. zm.).

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego w całości od kosztów sądowych obciążając wydatkami Skarb Państwa. Oskarżony aktualnie przebywa w Areszcie Śledczym, gdzie odbywa karę pozbawienia wolności, nie ma żadnych dochodów, nie posiada majątku. W takiej sytuacji Sąd uznał, iż uiszczenie przez niego kosztów sądowych byłoby dla niego zbyt uciążliwe.